

GÖYARÇIN

ISSN-0207-4710
2014-cü il

1

Hekayə

Nağıl

Şeir

RAFIQ YUSİFOĞLU

BU İLKİ ŞAXTA BABA

Bu ilki şaxta baba
Tamam ayrı qocadı! –
Kürəyi çox enlidi,
Boyu bir az ucadı...

Saqqalını tərpedir,
Forsuna bax, forsuna.
Paltosu lap bənzəyir
Babamın paltosuna.

Nəyisə xatırladır
Onun şirin gülüşü.
Adama doğma gəlir
Danışığı, yerışı.

Alıb basır bağrına
Bizi öz balası tək.
Sara, Fateh, Fatimə –
Hamı olub sevincək...

Kim nə deyir, qoy desin,
Şaxta baba saxtadı.
Onun kim olduğunu
Öyrənməyin vaxtıdı...

Əl atdım saqqalına,
Evi götürdü gülüşü.
Sən demə şaxta baba
Öz doğma babam imiş...

YERİYƏN GÖBƏLƏKLƏR

Yağış yağır şırhaşır,
Sevincim aşıb-daşır.

Ay aman, küçəmizdə
Nə qədər göbəkək var!
Onlar hara gedirlər
Düzülüb qatar-qatar?

Göy, qara, ağ, qıpmızı –
Necə rəngbərəngdilər!
Belə göbəkək olar? –
Elə bil çiçəkдилər.

Yağışın gücünə bax,
Küçələri bəzərmiş!
Heç belə də iş olar?
Göbəkək də gəzərmiş...

Bu qərribə mənərə
Mənə sevinc gətirdi.
Bunlar göbəkək deyil,
Hərəsi bir çətirdi...

Yağış yağır şırhaşır,
Sevincim aşıb-daşır.

YAY VƏ QIŞ

Elə ki yurdumuza
Qonaq gəlir isti yay,
Bütün pəncərələri
Biz açıq taybatay.

Qapını, pəncərəni
Bağlayıb yaxşı-yaxşı,
Buraxmaq istəmirik
Biz evə soyuq qışı.

Sevilmək istəyirsən,
Kimsəyə soyuq olma!
Mehriban ol, isti ol,
Qapı dalında qalma!

QIŞ UZUNU

Gedib qış yuxusuna,
Nə çovğun, nə qar görür.
Arılar qış uzununu
Yuxuda bahar görür...

FATEH MƏKTƏBƏ GEDİR

Fateh məktəbə gedir
Dünyanın o başında.
Doğma Azərbaycanın
Havası var başında...

Nənəsi yox yanında,
Babası yox yanında.
Öz vətəni, öz eli,
Obası yox yanında...

Uzaq Amerikada
Doğma yurdunu anır.
Gözlərinin önündə
Azərbaycan canlanır...

Xeyallara dalıbdır,
Uzaqlara baxır o.
Bilirsiz vətən üçün
Nə qədər darıxır o?!

Qərribə yerdə olsa da,
Köksündə günəş yanır.
Fatehin arxasınca
Azərbaycan boylanır...

Yurd xiffəti çevrilib
Gözlərində şəh oldu.
Adı Fatehdi, bəlkə
Özü də Fateh oldu...

Rəssam
Afər

